

вали на възбого въ въздухъ съ въздушни кльба високо до 1,500 лактие, нъ никой оште не е можилъ да се въскачи до тамъ, дѣто се свършова въздухътъ; никой не е можилъ да се въскачи, заштото горѣ въздухътъ е много рѣдккъ, а въ рѣдккъ въздухъ човѣкъ не може много да живѣе. Нъ все пакъ учениги люде казовать, че височина та на въздухътъ не надминава 100,000 лактие или 70 версти.

Отъ различната гъстина на въздухътъ излиза и *различнии шаръ на небеснии сводъ и явление то на отражение то*. Явление то на *отражение то* състои въ това, че отдалечениги прѣдмѣти, които се не видать на небосклонътъ, показовать се като че се видать въ въздухътъ; тии ни се видать или въ валчесто положение, или въ право, а по нѣкога, въ уголѣмень видѣ. Тии се показовать като че се видать, заштото се отражавать въ въздухътъ, като въ огледало. Явление то на отражение то става обикновено по полета та, най-вече по пѣсъчливи ги равнини.

Явления, които ставать на земна та поврѣхнина отъ слънце то и отъ мѣсечина та. — 1. Приливи и отливи ставать отъ привлѣкателна та сила на слънце то и най-вече на мѣсечина та. Дѣйствието на привлѣкателна та сила на мѣсечина та най-много се забѣлѣжва въ океанътъ. Това дѣйствието се показова така, че вода та се повдига нѣколко лактие пò-високо отъ истинската си поврѣхнина. Такъво явление въ океанътъ се нарича *приливъ*. Приливътъ на вода та става въ съштото врѣме и на двѣтѣ среттаположни страни на земно то кльбо. Въ съштото това врѣме, обикновено въ срѣдата на раздалечътъ между приливи ги, вода та слиза пò-долу отъ истинската си поврѣхнина. Такъво снишаване на водна та поврѣхнина въ двѣтѣ среттаположни страни на земно то кльбо се нарича *отливъ*.